

De Merino's

Oprichting 1 juli 1949 Voetbalvereniging De Merino's werd als bedrijfsvereniging opgericht op 1 juli 1949 door de Koninklijke Scheepjeswolfabriek DS van Schuppen. De vereniging dankt haar naam aan een product van de voormalige fabriek, namelijk een speciaal soort wol van het zogenaamde Merino schaap. In eerste instantie werd de club onder de naam v.v. DS'49 ingeschreven, wat De Schup betekende. Deze naam werd echter door de voetbalbond niet goedgekeurd omdat er al een club met de naam DS bestond. De club startte destijds met drie seniorenelftallen en 1 speelveld aan de Wageningse laan in Veenendaal. De locatie waar nu het gebouw van Sano Rice staat. De naam van het eenvoudige complex werd sportpark "de Pekken". Pioniers tijdens de oprichting waren onder andere Aris Blankenspoor, Camille Meerssman, Wim van Asselt en Bart Bouman. Het eerste dagelijkse bestuur werd gevormd door de heren Knol (voorzitter), Harmsen (secretaris) en Meerssman (penningmeester). De eerste trainer van De Merino's werd Wim van Asselt.

Op 22 maart 1951 werd een beslissingswedstrijd tegen Valleivogels gespeeld. De Merino's won en behaalde haar eerste kampioenschap. Het tweede kampioenschap werd genoteerd in 1956. In Amersfoort werd met 12-1 van Wit-Rood gewonnen. De receptie werd gehouden in de bovenzaal van De Haas.

Oprichting jeugdafdeling - 1959 In 1959 werd de jeugdafdeling opgericht dankzij voorzitter Arie de Weijer. In de beginjaren mochten alleen kinderen van personeel van de fabriek lid worden. Het 10-jarig jubileum werd gevierd in Ouwehands Dierenpark. In de zomer van 1960 werd verlichting om het trainingsveld gerealiseerd. In datzelfde jaar kreeg De Merino's de Koninklijke goedkeuring. In die tijd waren er binnen de Scheepjeswol verschillende verenigingen actief. Zo was er een toneelvereniging, een muziekvereniging en kon men naast voetballen ook aan tafeltennis en volleybal doen.

Vorming selectie - 1961 In 1961 begon men met het vormen van de selectie. De gelukkigen kregen een brief waarin ook de verplichtingen werden vermeld. Ook toen brachten de vernieuwingen tegenstanders met zich mee. In de jaren 60 werden ook enkele spelers uitgenodigd voor het spelen van wedstrijden met het Utrechtse Afdelingselftal Zaterdag. Spelers zoals Cees Scholts, Wim van Wakeren en A. van de Berg speelden regelmatig mee.

In 1964 vond er een heuse transfer plaats. Voor 1500 gulden verruilde A. Blankenspoor zijn club voor v.v. Wageningen.

Feestavonden werden in deze jaren verzorgd door het "DS dansorkest The Wooltoppers".

Einde Kulan - 1971 Toen in 1971 voetbalclub Kulan op hield te bestaan, maakten een hoop leden de overstap naar De Merino's. Dit feit is wellicht één van de belangrijkste uit de geschiedenis van De Merino's. De toename van het aantal leden zorgde ook voor de groei van de jeugdafdeling.

25 Jarig bestaan - 1974 In 1974 bestond de club 25 jaar en werd de 9 jarige Jan van de Lustgraaf aangemeld als 300e lid. Sportpark "de Pekken" werd uitgebreid met twee speelvelden en een

volledig gemoderniseerde accommodatie. Op vrijdag 4 april verrichtten burgemeester P. Bode en voorzitter J.B. Meerssman de openingshandelingen. Bouwplannen voor een nieuw clubhuis verdwenen in de ijskast, omdat de Scheepjeswolfabriek besloot de grond te verkopen. Helemaal verdwenen de plannen voor een nieuw clubhuis niet. Er moest alleen een andere locatie gezocht worden.

Verhuizing naar Groene Velden - 1984 Toen begin jaren 80 het gebied rondom de Wageningse laan volgebouwd werd met bedrijfspanden en de Scheepjeswol als eigenaar de grond verkocht had, moest De Merino's verhuizen. In 1984 verhuisde de club dan ook naar de overkant van de Wageningse laan waar door de gemeente Veenendaal een nieuw sportpark werd geschapen. Dat sportpark werd het huidige "de Groene Velden", sindsdien de thuishaven van De Merino's. Tijdens de bouw van het clubhuis en de jaren daaraan vooraf is door vele vrijwilligers veel werk verzet. Het zijn die momenten waarin het ware verenigingsleven zijn gezicht laat zien. Elke club kent zo van deze mensen en momenten. De grote animator achter deze bouwactiviteiten was oud-voorzitter Wijnand Blanckesteijn. Zonder anderen te kort te willen doen dient dit gezegd te worden. Dat het clubgebouw door vele enthousiaste leden zelf is gebouwd, is iets waar we als vereniging zeer trots op zijn.

De industriële ontwikkeling in Veenendaal is van grote invloed op De Merino's geweest. Zoals eerder genoemd werd de grond verkocht en daardoor een nieuw sportpark geschapen. Alle wolfabrieken en vele bedrijfsverenigingen verdwenen uit Veenendaal. Toen de Scheepjeswolfabriek in 1987 haar poorten voorgoed sloot, was De Merino's inmiddels een zelfstandig draaiende vereniging geworden, die haar bestaansrecht in Veenendaal verdiend had. Toch mag men nooit vergeten wat de directie van de fabriek voor de club heeft betekend.

40 Jarig bestaan - 1989 Op 1 juli 1989 bestond de club 40 jaar en dit werd gevierd met een feestweek welke bestond uit diverse activiteiten voor alle leden en een reünie voor oud-leden. Één van die activiteiten was de Mister Merino's verkiezing welke daarna nog een aantal jaren georganiseerd werd. Tijdens één van deze zeskampen verbeterde Dick Pesch het Nederlands record weegschaalknijpen wat hem een vermelding in het Guinness Book of Records opleverde.

Het eerste elftal ontsnapte dat jaar ternauwernood aan degradatie door een beslissingswedstrijd in Hoevelaken te winnen en bleef zo in de 4e klasse van de KNVB.

Ter verhoging van de trainingscapaciteit werd er in de zomer van 1991 een sponsorloop georganiseerd. Dit werd zo'n succes dat er een speelveld voorzien kon worden van 8 lichtmasten opdat er ook 's avonds gespeeld kon worden.

Het eerste elftal van De Merino's, nog steeds het vlaggenschip van elke vereniging, heeft in haar historie vrijwel altijd in de 4e klasse van de KNVB gespeeld. Door een herindeling van klassen en de toevoeging van de Zaterdag hoofdklasse in 1997 schoven alle verenigingen een klasse op. In een mindere periode eind jaren 80, begin jaren 90 volgde tot tweemaal toe degradatie naar de 1e klasse afdeling. Na de aanstelling van hoofdtrainer Gerard Hoedeman in 1992, braken betere tijden aan. De succesvolle trainer kwam van DOVO en nam het eerste seizoen een aantal spelers mee.

Ook de oprichting van de Stichting Vrienden van De Merino's, welke los van de vereniging functioneert, bracht de club betere tijden.

Terugkeer naar KNVB klasse - 1994 In het seizoen 92/93 promoveerde de club via een spannende nacompetitie. In 1994 werd gepromoveerd dankzij het kampioenschap van de toenmalige Hoofdklasse van de afdeling Utrecht. Op 7 mei 1994, de laatste speeldag van de competitie, won men in Breukelen van CSV Vitesse en keerde men terug in de rijen der KNVB.

Oprichting Club van 100 - 1994 In november 1994 werd de Club van 100 opgericht. Op initiatief van een aantal leden en onder aanvoering van Jan Veenhof, werd deze club in het leven geroepen. Voor 100 gulden konden mensen lid worden en zo de vereniging steunen daar waar nodig is en de financiële middelen toe ontbreken. Al snel werd het ledental van 100 mensen gepasseerd.

Aanmelding 400e lid - 1996 Ook op een ander vlak ging het De Merino's goed. In februari 1995 werd Mark Methorst het 100 jeugdlid van De Merino's. Toen in december 1996 de zesjarige Jamie Terschegget zich als 400e lid aanmeldde, werd een mijlpaal bereikt. Het bereiken van 400 leden is altijd een belangrijke doelstelling van de vereniging geweest.

Eind jaren 90 speelde het eerste elftal een vooraanstaande rol in de 3e klas van de KNVB en werd regelmatig de nacompetitie bereikt. In december 1997 werd De Merino's nog winnaar van de "Jan Rebergen-bokaal", het prestigieuze zaalvoetbaltoernooi waar alle Veenendaalse voetbalclubs aan meedoen.

50 Jarig jubileum - 1999 Het jaar 1998 stond in het teken van het 50 jarig jubileum in 1999. Dit jaar moest geld verdiend worden door onder andere een sponsorloop en rommelmarkt en een grote Jubileumloterij. In amper twee maanden tijd werden 750 loten van 100 gulden verkocht. Een unieke prestatie.

Op 1 juli 1999 bestond de club 50 jaar. Gedurende het hele jaar stonden er geslaagde activiteiten op het programma. De feestweek rond 1 juli stond uiteraard centraal. De week werd afgesloten met een daverende feestavond in de VSW hal met een optreden van Lee Towers. Op 15 juli speelde het eerste elftal een vriendschappelijke wedstrijd tegen FC Utrecht. De wedstrijd werd met 1-9 verloren maar speelde een belangrijke rol in de daarop volgende jaren. Voor het eerst werd rond de wedstrijd gericht met sponsoring gewerkt en de ontvangst van sponsors in de Vip tent leverde direct twee fraaie dug-outs op die in februari 2000 in gebruik werden genomen. Het zou tevens de aanzet blijken te zijn voor de oprichting van Business Club "De Groene Velden" in september van dat jaar.

Kampioenschappen Ook voetballend ging het de club voor de wind. Onder leiding van trainer Pieterkees Bom werd op koninginnedag 2000 in Barneveld Zwartwit uit Harderwijk in een beslissingswedstrijd verslagen. De Merino's werd kampioen en promoveerde naar de 2e klasse.

Twee jaar later onder de nieuwe trainer Jan Fluit behaalde het eerste team drie wedstrijden voor het einde, opnieuw het kampioenschap waardoor promotie naar de eerste klasse werd bereikt. Nog niet eerder speelde De Merino's op het één na hoogste amateurniveau. Vooralsnog is de doelstelling een stabiele eerste klasser worden.

Als blijk van waardering voor het behaalde kampioenschap werd De Merino's genomineerd voor de titel sportploeg van het jaar 2002. De titel ging uiteindelijk naar touwtrekvereniging Veense Boys.

Het eerste jaar in de 1e klasse handhaafde het team zich op de laatste speeldag. Na in de winterstop kansloos onderaan te staan werd een indrukwekkende opmars ingezet. Reden voor een feest. Temeer omdat het 2e elftal diezelfde dag kampioen werd.

In de zomer van 2003 werd hard gewerkt aan de realisatie van het business home. Nadat plannen van De Merino's voor uitbouw van het clubhuis inclusief sponsorhome te duur bleken, werd door de business club een aantal kantoorunits neergezet. Na enkele weken hard werken door vele vrijwilligers kon het businesshome in september in gebruik worden genomen.

Het seizoen 2003 / 2004 werd in grote lijnen een herhaling van het jaar daarvoor. Het eerst elftal kwam opnieuw in de problemen en was niet in staat de prestatie van vorig jaar te herhalen. Wat al enige weken in de lucht hing werd op de laatste speeldag bewaarheid. Men degradeerde naar de 2e klasse. Daarentegen wist het tweede elftal de opgaande lijn wel door te zetten. Opnieuw werd het seizoen als kampioen afgesloten zodat de B-selectie komend seizoen in de reserve 1e klasse zal uitkomen.

Japan In de zomer van 1999 kwam Arie Schans met zijn team Nittaidai Sporter Science uit Japan naar Veenendaal. De universiteitsclub streek voor een trainingskamp neer op de velden van De Merino's. Het zou de club geen windeieren opleveren. Hetzelfde seizoen meldde Keiji Aikawa zich aan bij De Merino's en speelde een grote rol in het kampioenschap. Hij vertrok naar GVVV maar werd vervangen door Masato Hayashi die zich ontpopte als een gevaarlijke aanvaller. In 2002 kwam ook Daisuke Yokomizo naar De Merino's. Door familieomstandigheden moest hij halverwege het seizoen zijn avontuur afbreken en ging terug naar Japan. Aan het einde van het seizoen 2003/2004 verliet Masato Hayashi De Merino's voor een avontuur bij TEC uit Tiel. Dat betekent dat De Merino's voor het eerst sinds 1999 geen Japanner binnen de selectie heeft.